

**GLASILO HMEJARSKE
ZADRUGE z o.j. v ŽALCU**

Leto III. Štev. 3
ŽALEC, MAREC 1948

Izplačilo obračunov hmelja letnika 1947 in vseh starejših

Zadružniki naj pridejo k izplačilu po naslednjem redu, ki se ga naj vsi brez vsake izjeme točno drže, da bo šlo gladko izpod rok tako v korist posameznikov, kakor tudi zaradi rednega poslovanja zadruga.

15. III.: Gotovlje od A — vključno P;
16. III.: Gotovlje od R—Ž, Liboje, Kasaze in Sv. Križ;
17. III.: Levec, Vojnik, Vojnik-okolica, Koblek, Višnjavas, Jankova, Ivenca, Male dole, Nova cerkev, Homec, Hrenova, Lemberg, Polže, Razdel, Vine, Zlateče;
18. III.: Celje, Babno, Dobrava, Košnica, Lava, Lopata, Ložnica, Medlog, Ostrožno, Sp. Hudinja, Zg. Hudinja;
19. III.: Polče, Parižlje, Preserje, Rakovlje;
20. III.: Zamudniki gornjih vasi;
22. III.: Dobrna, Brdce, Klance, Loka, Pristava, Dobrovlje, Zg. in Sp. Gorče;
23. III.: Podvrh, Grajska vas;
24. III.: Trnava, Orla vas, Št. Rupert;
25. III.: Braslovče, Zakl, Kamenče;
26. III.: Topovlje, Glinje, Sv. Matevž, Šmartno v R. d., Gorica (Šmartno v R. d.), Jezerce, Loče, Rožni vrh, Rupe, Slatine, Vresova;
27. III.: Zamudniki gornjih naselij;
29. III.: Male Braslovče, Podlog;
30. III.: Velika Pirešica, Gomilsko;
31. III.: Zg. in Sp. Grušovlje, Pernov, Hramše;
 1. IV.: Studenci, Podkraj (Št. Ilj), Zalog, Gorica (Petrovče);
 2. IV.: Mala Pirešica, Ruše, Železno, Sp. Ponikva, Galicija, Kunigunda, Zavrh;
 3. IV.: Zamudniki gornjih vasi;
 5. IV.: Trnovlje, Polzela;
 6. IV.: Založe, Orova vas, Škofja vas;
 7. IV.: Ljubečna, Lipovec, Žepina, Glinsko, Leskovec, Sv. Miklavž, Arclin, Šmarjeta, Boveš, Prekopa;
 8. IV.: Stopnik, Kapla, Podvin;
 9. IV.: Zg. Ponikva, Ločica pri Polzeli;
 10. IV.: Zamudniki gornjih vasi;
 12. IV.: Breg, Šešče, Letuš;
 13. IV.: Podgorje, Drešinja vas, Dobriša vas;
 14. IV.: Petrovče, Arja vas;
 15. IV.: Vransko, Št. Andraž, Dobrič;
 16. IV.: Žalec, Sp. Ložnica;
 17. IV.: Zamudniki gornjih vasi;
 19. IV.: Zg. Ložnica, Vrbje;
 20. IV.: Ponder, Sv. Miklavž;
 21. IV.: Ojstriška vas, Vologa, Tešova, Zaplanina, Limovec, Sv. Jeronim, Selo;
 22. IV.: Ločica pri Vranskem, Latkova vas;
 23. IV.: Griže, Čeplje, Dobrteša vas;
 24. IV.: Zamudniki gornjih vasi;
 26. IV.: Šmartno ob Paki, Gavče, Mali vrh, Slatine, Vel. vrh;
 28. IV.: Zabukovca, Paška vas, Rečica ob Savinji, Gorenje;

29. IV.: Migojnice, Sv. Magdalena, Sv. Jurij o-T. (Črni vrh);
30. IV.: Marija Reka, Sv. Lovrenc, Dolenja vas, Pristava, Bezovica, Razgor;
3. V.: Sv. Pavel, Sv. Peter;
4. V.: Kaplja vas, Loke;
5. V.: Zg. in Sp. Roje, Tabor, Pongrac;
- 6., 7., 8. maja vsi oni kraji, ki niso navedeni in vsi zamudniki.

Izplačevala bo Savinjska hranilnica v Žalcu vsako dopoldne od 8. do 12. ure. Popoldne ne izplačuje.

Vsi naj prinesejo s seboj prevzemne in tehtne liste za letnik 1947 ter zadružno knjižico. Kdor bi želel dvigniti denar za drugega, mora predložiti njegovo podpisano in po KLO potrjeno pooblastilo, da sme dvigniti zanj denar.

Še ga bomo sadili

Eno najvažnejših vprašanj, ki stopa pred hmeljarja vsako leto, je obnova hmeljišč in z njim skrb: saditi ali ne saditi. Danes se zdi to vprašanje še bolj pereče spričo vsakdanje skrbi za preskrbo zadostnih količin živeža, potrebnega za domačo družino in za najeto delovno silo. Zaradi pustošenj komaj minule vojne in nenaklonjenosti vremena zadnjih let je še vedno trda za vsakdanji kruh, zlasti pa še za maščobe in sočivje. Dejstvo je, da hmeljar ne more dobiti za intenzivno kulturo hmelja delavcev za denar, temveč jim mora dati poleg vsakodneвне hrane še živeža za njegovo družino. Nove omejitve v preskrbi so močno prizadele vprav te male kmete in dninarje in s tem posredno tudi hmeljarje.

Potem takem ne bo kazalo letos kaj več saditi in z obnovo hmeljišč počakati, dokler ne bodo obilne letine žita in drugega živeža rešile hmeljarja skrbi za golo prehrano. Res tako smo delali v starih časih gospodarske anarhije in smo seveda tudi drago plačali takšno početje. V dobah konjunktura smo imeli malo blaga in malo denarja, v dobah krize pa obilo blaga in spet malo denarja. Naša ljudska oblast pa je napravila konec temu izkoriščanju, ko je pristopila k planskemu gospodarstvu. V ta plan so vnešene vse kmetijske panoge in seveda tudi hmeljarstvo.

Za hmeljarstvo so določene po planu potrebne površine za dosego plansko predvidenega pridelka. Hmelju so postavljene in od države garantirane, stroškom pridelovanja ustrezne cene in hmeljar danes ve, da bo prejel za svoje celoletno delo, ne glede na nihanje cen na svetovnih tržiščih, pravično plačilo. In ne samo to. Država mu bo dala poleg tega še nakazila za orodje, stroje in vsakodneвне potrebščine gospodarstva ter gospodinjstva po vezanih cenah. Vse to pa po temeljnem načelu naše ljudske skupnosti: kdor skupnosti daje, bo od nje tudi prejemal.

Vsi vemo, da hmeljarstvo nikoli ni bilo in tudi ne bo neka bajna zlata jama, iz katere si po mili volji zajemal, temveč je to zelo zahtevna panoga, ki terja izmed vseh kmetijskih kultur največ ročnega dela. Nikoli ne bo stroja, ki bi obrezoval hmelj, saj je treba pri vsakem sadežu preudariti, kako ga boš obrezal: na glavo, na eden ali na dva čepa. Sicer so se poizkusili s kompresorjem za luknjanje v bistvu obnesli, vendar pa je treba rešiti še več drobnih, toda važnih vprašanj v tem pogledu, zlasti pa preskrbeti dovoljno število primernih kompresorjev. Postavljanje hmeljev pa ostane ročno delo. Prav tako napeljevanje mladice, trebljenje in nadaljno privezovanje. Pršenje proti peronospori, kakor tudi proti drugim boleznim in raznim škodljivcem bodo izvajale posebne izvežbane skupine, користeč se pri tem združnih kakor tudi privatnih, od združnikov v korist vsem hmeljarjem na razpolago danih strojev.

Obiranje bo ostalo pri današnjem pridelovanju hmelja na hmeljevkah vedno ročno delo. Res je, da na žičnih plantažah v Ameriki iz leta v leto bolj uporabljajo obiralne stroje. Ne le napeljava na hmeljevke, temveč prežgodnje rezanje trt ob obiranju, zlasti pa izredna cena teh strojev, saj stane nad milijon dinarjev en stroj in je k temu prišteti še vsakoletno najemnino, ki jo terja tovarna. Znano je, koliko prečutih noči vloži hmeljar v skrbno sušenje hmelja poleg obilice kuriva. Pri hmeljarstvu ne gre potem takem za pridobivanje kakšnih čezmernih dobičkov, temveč le za pravičen zaslužek za obilen trud.

Vse to smo našteali zato, da javnosti kakor tovarišem združnikom predložimo, da ljudska oblast vse to ve in tudi v polni meri upošteva in se zato nikomur ni treba bati, da bo ta »snedla besedo« pri izplačilu postavljenih hmeljskih cen. Mimo tega bodo te vedno ustrezale dejanskim stroškom, zvišanim za potrebno nagrado hmeljarjem za njihov izdaten prispevek k skupnostnim potrebam.

Že v jeseni so dobili posamezni hmeljarji od svojih krajevnih odborov naznačeno površino, ki jo je treba v letošnji pomladi po planu na novo zasaditi s hmeljem. Večina teh združnikov je že v jeseni in v teku mile zime pristopila k pripravi zemlje za nove nasade, nekateri pa so oklevali, sklicujoč se na trenutne denarne težave. V večini primerov te težave zares obstojajo, saj hmeljar drži pod hmeljem svoje najboljše njive pri sicer skrajno pičli in slaborodni obdelovalni površini. V podkrepitev navajamo po statistiki Hmeljne komisije za Slovenijo gospodarsko razčlenbo naših združnikov.

Hmelj prideluje na površini

do 1 ha obdelovalne zemlje	246 združnikov
do 2 ha obdelovalne zemlje	384 združnikov
do 3 ha obdelovalne zemlje	363 združnikov
do 4 ha obdelovalne zemlje	306 združnikov
do 5 ha obdelovalne zemlje	300 združnikov
do 6 ha obdelovalne zemlje	260 združnikov
do 7 ha obdelovalne zemlje	208 združnikov
do 8 ha obdelovalne zemlje	160 združnikov
do 9 ha obdelovalne zemlje	84 združnikov
do 10 ha obdelovalne zemlje	63 združnikov
do 11 ha obdelovalne zemlje	25 združnikov
do 12 ha obdelovalne zemlje	22 združnikov
do 13 ha obdelovalne zemlje	18 združnikov
do 14 ha obdelovalne zemlje	16 združnikov
do 15 ha obdelovalne zemlje	6 združnikov
do 16 ha obdelovalne zemlje	7 združnikov
do 17 ha obdelovalne zemlje	1 združnik
do 18 ha obdelovalne zemlje	3 združniki
do 19 ha obdelovalne zemlje	2 združnika
do 20 ha obdelovalne zemlje	7 združnikov
nad 20 ha obdelovalne zemlje	2 združnika

in sicer Državno posestvo v Marenbergu in Obdelovalna zadruga v Vrbju.

Znaten del obdelovalne zemlje zavzemajo travniki, ker hmelj terja živinski gnoj. Iz tega sledi, da hmeljarji nimajo prostih presežkov poljskih pridelkov — saj so

uvažali pred vojno na tisoče vagonov živil, predvsem moke in žita — s katerimi bi mogli do neke mere kriti velike stroške obnove hmeljnikov. Toda tudi v tem oziru jim je priskočila preko Hmeljarske zadruge ljudska oblast na pomoč, saj dobijo hmeljarji na kredit nele hmeljevke, umetna gnojila, premog, temveč celo gotovino za obnovo za naš okoliš, kakor tudi za široko ljudsko skupnost tako važnega hmeljarstva. Tudi za nadoknaditev škode po toči na hmelju skrbi Hmeljarska zadruga na edinstven način v naši državi.

S tem so odstranjene glavne ovire za plansko obnovo hmeljnikov in se nihče ne more več izgovarjati na neke težkoče in s tem se skušati izogniti planskim obveznostim, ki jih terja obnova našega hmeljarstva. Stoletne izkušnje nam zgovorno pričajo, da je vprav v hmeljarstvu rek: »Kdor prej pride, prej melje.« odločilne važnosti. Doslej smo šele pri visokih cenah obnavljali nasade, loveč dobre konjunkturo za rep, pa smo padali z veliko površino mladih nasadov in obilnim pridelkom v brezna kriz. Široki svet se vedno bolj otresa težkih posledic vojne in slabih zadnjih letin. Padec cen žita na svetovnih tržiščih za eno celo tretjino prvotnih cen zaradi naglega dviga zaloga je dober znak za poplavljanje in s tem ceno že sedaj nezadostnim količinam kakovostnega hmelja. Zato moramo skrbeti, da bomo pridelali za ta primer — morda prične dobra konjunktura že 1948. leta — dovolj odličnega blaga za izvoz, pa čeprav bi bilo treba morda res pri naših skromnih kmetijskih pridelkih pritegniti za kakšno luknjo pas. V borbi za boljšo bodočnost širokih ljudskih množic je treba tudi to doprinesiti, ker nam je le s hmeljarstvom zajamčena ohranitev naše življenjske ravni.

Hmeljarski sestanki

Zaradi ovir se nekateri napovedani hmeljarski sestanki niso vršili. Zato se sklicujejo novi in sicer:

14. marca ob pol 9. v Št. Ilju pri Velenju v šoli,
15. marca ob 19 v Šempetru v bivši gostilni Cvenka Slavka,
16. marca ob 19 na Vranskem v šoli,
17. marca ob 19 v Prekopi v gasilskem domu, in
18. marca ob 19 v Št. Juriju ob Taboru v šoli.

Kako si pomagajo sovjetski kolhozniki do večjih pridelkov

Vsem je znano, da uspevajo rastline, posejane v kolarju za deteljo, izredno dobro, ker je zemlja obilno zalozena z dušikom. Raziskovanja so dognala, da se naselejo na deteljnih koreninah neke bakterije, ki usvajajo iz zraka dušik in ga delno dovajajo detelji, delno ga pa nalagajo v mešičkasto nabreklih koreninah svojega gostitelja-detelje in bogatijo zemljo s to za rastline življenjsko važno snovjo. Te bakterije so za vsako vrsto detelje in ostalih metuljnic (fižola, graha, soje, volčjega boba itd.) različne in se je pokazalo, da so od drugod na novo uvedene metuljnice zato slabo uspevale v novi legi, ker ni bilo tam ustreznih dušičnatih bakterij. Pa so začeli umetno dovajati te bakterije pri setvi, tako da so med seme pomešali mešičke, ki so jih osmukali s korenin drugod že udomačenih metuljnic. Posebno pri soji so delali to v veliki meri in z velikim uspehom ter so pošiljali razni kmetijski znanstveni zavodi po vsem svetu s prstjo zmešane kulture teh bakterij kmetovalcem, da so mogli »okužiti« svoje seme.

Znanosti je bilo dolgo let že znano, da živijo v dobrili, na črnici (humusu) obilujočih njivskih tleh še mnoge druge zračni dušik usvajajoče vrste bakterij in so pred vojno že večkrat zagnale razne trvdke, ki so se pečale s temi poizkusi, kako dovesti te bakterije v prid drugim kmetijskim rastlinam, hrupno reklamo, češ, posrečilo se nam je vzgojiti zračni dušik usvajajoče bakterije tudi za

žito, krompir itd. Vendar pa se je pozneje izkazalo, da uspehi daleč zaostajajo za napovedbami, v kolikor so se sploh pokazali kakšni uspehi.

Brez hrupa pa popisuje sovjetski kmečki strokovni dnevnik »Socijalistično poljedelstvo« preprost način, kako kvasijo sovjetski kolhozniki razno semenje in koreninje z velikim pridom s temi pridelek povečujočimi bakterijami. V leseno posodo (čeber) nasujejo najboljše vrtno zemlje in dolijejo deževnice, da nastane gosta čorba. V to čorbo nastrgajo par sladkornih pes in pustijo, da to 14 dni na soncu vre. Ob prisotnosti sladkorja, ki služi bakterijam za hrano, se razne zemeljske dušičnate bakterije silno razmnože. Preden sejejo pripravljeno seme,

pomešajo nekaj te čorbe med seme, da prenesejo tako obilico zračni dušik usvajajočih bakterij s semenom na njivo in tako zelo pomnožijo njihovo število in delavnost v zemlji, kar pride v korist posajenim rastlinam in se kaže v povečanem pridelku.

Način je enostaven in cenen ter priporočamo združnikom, naj ga preizkusijo, zlasti ker se sedaj tudi pri nas seje sladkorna pesa in ne bo težko dobiti nekaj komadov. Na golido (10 litrov) zemeljske čorbe se vzame 5 kg nastrgane sladkorne pese. Hmeljski zavod v Žalcu bo letos izvedel poleg drugih poizkusov z namakanjem tudi to »okužbo« na hmeljskih sadikah.

Kaj pravijo drugi o nas

VISOKO PRIZNANJE DELU HMELJARSKE ZADRUGE

Minister za zunanjo trgovino Milentije Popović je nakazal iz fonda za izenačevanje cen MST za fond vodstva Hmeljarske zadruga v Žalcu 20.000 din, »ker je zadruga s svojim požrtvovalnim in uspešnim delom:

v krajšem času od postavljenega izpolnila izvozni plan za letnik 1947,

uspela vnovčiti zaloge starega hmelja,

dosegla višje cene od predvidenih,

izvedla najhitrejšo ekspedicijo blaga in

organizirala uspešno reklamo z brošurami v francoskem, angleškem in ruskem jeziku.«

To priznanje ne velja samo delovnemu kolektivu zadruga, temveč vsem združnikom, ki so omogočili s pravočasnim pridelovanjem in vzgledno discipliniranim dovozom svojega pridelka vodstvu zadruga potrebno gibčnost pri njegovih trgovinskih poslih.

KAJ PIŠEJO NAŠI ODJEMALCI?

(Nekaj izpiskov iz naše poslovne korespondence.)

Los Angeles (ZDA): Naši odjemalci — pivovarne so zelo zadovoljne s kakovostjo savinjskega hmelja in želimo v naprej uvažati neposredno iz Jugoslavije ter zelo cenimo Vašo ponudbo, da želite v tej zadevi sodelovati z nami.

London — Anglija: Vaš hmelj je zelo lep v barvi in kakovosti.

Alost — Belgija: S kakovostjo poslanega hmelja smo zelo zadovoljni.

New York, ZDA: Na vsak način je hmelj v Vaši državi boljši od našega.

Bruxelles — Belgija: Ker se spominjamo dobrega hmelja, ki smo ga pred vojno dobivali iz Vaše države, se trudimo, da ponovno uvedemo v uporabo Vaš hmelj pri raznih naših odjemalcih v svetu. Odlične analize, ki jih letos daje Vaš hmelj, samo služijo tej svrhi.

Anvers — Belgija: Dobavljeni hmelj je zelo lep in smo z njim zelo zadovoljni.

New York, ZDA: Vaš hmelj je v redu prispel in Vas pohvalimo za zelo fino kvaliteto, dobro obaljenje in hitro postrežbo.

Alost — Belgija: Belgijsko pivovarništvo je bilo vznemirjeno nad rezultatom, ki ga je doseglo z Vašim hmeljem, ki je dal doslej še nedosežene analize.

Iz teh dopisov se vidi v prvi vrsti uspeh dobre kvalitete našega hmelja v svetu. Drugih dopisov glede odlične opreme in nagle ter solidne izvedbe naročil ne navajamo, ker bi bilo to preobširno. Eno pa poudarjamo: **niti enega pisma nismo prejeli od svojih odjemalcev, kjer bi le-ti izrazili kakršno koli hibo v pogledu samega blaga, kakor tudi tipiziranja, opreme in odpreme.**

Peronosporo je treba zatreti

(Iz ameriškega časopisa »The Hopper« za nov. 1947.)

Letošnja izkušnja s peronosporo posebno v Oregonu je jasno dokazala, da so zaščitne mere, ki so do danes v rabi, popolnoma nedovoljne. Prava resna okužba po peronospori se je dogodila leta 1930 v Washingtonu in v Oregonu in od tedaj se je ta bolezen razširila po vseh hmeljskih okoliših obale Pacifika. Leta 1933. so uvedli sistematične mere za proučevanje te bolezni pod vsemi prilikami na polju in laboratoriju in sicer s sodelovanjem ministrstva poljedelstva in federalnim poljedelskim zavodom v Oregonu. Od tedaj je to delo v stalnem razvoju in sicer pod splošnim nadzorstvom dr. G. R. Hoerna od federalnega urada za industrijske rastline in dr. D. D. Hilla od federalnega poljedelskega zavoda.

Že v začetku so spoznali, da zaščitne mere ne samo da zahtevajo silno škropljenje in saniranje polj, temveč tudi vzgojitev sort, ki so odporne proti tej bolezni. Priporočila za razna protiglivična sredstva in programi škropljenja so sčasoma bili objavljeni, ali so se mere pokazale samo v skromnem obsegu uspešne. Ali da bi se popolnoma zavarovali pred to boleznijo, je nujno potrebno, da držimo hmeljsko rastlino pokrito s protiglivičnim sredstvom, kjer koli prilike pogodujejo razmahu peronospore. Pri takih prilikah, kakor je bilo n. pr. zadnje sezone često

deževje, je praktično nemogoče pravočasno škropiti ali da se ohrani škropilno sredstvo na listju rastline.

Ker je zatiranje te bolezni, kakor se nam zdi, nemogoče in ker je zaščita zelo težavna, je logična rešitev tega problema kultiviranje sort hmelja, ki so odporne proti tej bolezni. Na žalost je to zelo počasno delo in po tej smeri so zadnjih petnajst let zelo malo napredovali. Temu je v nemali meri krivo pomanjkanje sklada ter zaradi tega stalne težave pri razvijanju in zasledovanju stalnega in razumnega programa za kultiviranje hmelja. Osebe se je stalno menjalo in so potratili tako tudi mnogo truda.

Zveza hmeljarjev ZDA je temu vprašanju posvetila vso svojo pozornost posebno pa zadnjih nekaj mesecev. V začetku se je trudila, da doseže dodatno federalno pomoč za povečanje poizkusnega dela v Corvallis in razširitev tega v Washingtonu in Kaliforniji. Zagotovljeno bo, kakor se nam zdi, znatno povečanje federalnega sklada za hmeljske poizkuse najbrž v teku leta 1948, vendar se pa do tega izgubi mnogo dragocenega časa. Pomišljajoč, da je zaščita od peronospore od bitne važnosti za vse producente in potrošnike hmelja, pospešuje Zveza hmeljarjev ZDA ves trud za ustanovitev sklada za poiz-

kuse hmeljske stroke, kateremu bi prispevali pivovarnarji, trgovci in hmeljarji.

To vprašanje so sondirali pri posameznih pivovarnarjih in tudi pri pivovarnarskih organizacijah. Upravniki Pivovarnarske ustanove ZDA so ta problem sporočili Pivovarnarskemu poizkusnemu institutu za hmelj, ki je bil leta 1940 ustanovljen po pivovarnarski stroki. Ta institut pa je zopet sklical sestanek svojih funkcionarjev z namenom, da se razmatra ta predlog in da se po možnosti pripravlja definitiven program. Temu sestanku, ki se bo 14. in 15. novembra vršil v Cincinnati-u, bodo prisostvovali predstavniki Zveze hmeljarjev ZDA. Pričakuje se tudi, da bo pri tem sestanku navzočen tudi dr. D. D. Hill.

Sedanji načrt Zveze, ki je še podvržen spremembam pri nadaljnjih razpravah, predvideva dotok sredstev za osnovni sklad od 25.000 dolarjev, kateremu bi prispevali pivovarnarji, trgovci in hmeljarji in ki bi služil za poizkusne namene, posebno pa za kultiviranje sort hmelja, ki so odporne proti boleznem. Predložili so, da bi ta sklad upravljal odbor pivovarnarjev, trgovcev in hmeljarjev. V glavnem ima ta sklad najbrž namen, da se še bolj povečajo državni in federalni skladi in da bi se na ta način lahko sestavil zdrav, razumen in dolgotrajen načrt za kultiviranje hmeljske rastline. (Dalje prihodnjič)

Poslovník

hmeljskih odsekov »HMEZADA«, Hmeljske zadrúge, zadrúge z omejenim jamstvom v Žalcu

Po točki f) člena 2 zadružnih pravil se ustanovijo po posameznih vaseh, oziroma krajih hmeljskega okoliša hmeljski odseki.

Člen 1.

I. Ime, sedež, okoliš in čas trajanja.

Ime odseka je: Hmeljski odsek

Sedež odseka:

Okoliš odseka povezuje:

Odsek je ustanovljen za nedoločen čas.

II. Naloga odseka.

Člen 2.

Naloga odseka je, da

a) prideluje hmelj in organizira hmeljsko produkcijo v svojem okolišu,

b) nadzira stanje hmeljišč in obvešča v primeru pojave raznih škodljivcev, neum in vseh izrednih pojavov na hmelju nemudoma Hmeljsko zadrúgo v Žalcu,

c) sprejema od Hmeljske zadrúge navodila za postopanje pod b) danih primerov in skrbi za točno izvedbo teh navodil, odnosno, da že samoiniciativno ukrene vse potrebno po svoji najboljši uvidevnosti za prvo pomoč,

č) rešuje po možnosti v svojem okolišu vse spore, ki bi se pojavili med zadružniki in jim pojasnjuje vsakokratni položaj glede obnove, plana, dajatev itd.,

d) obvešča Hmeljsko zadrúgo o vseh težnjah in potrebah zadružnikov in jo opozarja na možne napake v njenem poslovanju in stavlja predloge za izboljšanje,

e) pomaga z nasveti zadružnikom pri popisovanju površin in drugem statističnem delu,

f) zastopa v skladu s poslovníkom trgovinskega odseka zadrúge zadružnike svojega odseka pri predaji in prevzemu hmelja,

g) upravlja z razpoložljivimi stroji in skupno sušilnico,

h) skrbi za splošno izvedbo selekcije,

i) po Hmeljski ali Kmetijski zadrúgi nabavlja najmoderneje stroje za skupno uporabo (freze, motorizirane okopalnike itd.),

j) organizira skupno škropljenje po ekipah z motor-kami,

k) organizira sušenje tistim, ki nimajo lastnih sušilnic in

l) organizira razdeljevanje premoga, hmeljev, umetnih gnojil, zaščitnih sredstev itd.

V ta namen sklicuje po potrebi hmeljske sestanke.

III. Članstvo.

Član odseka je vsak, ki je član Hmeljske zadrúge v Žalcu in njegovi družinski člani, ki se bavijo s hmeljarstvom.

IV. Sredstva odseka.

Sredstva odseka so dotacije zadrúge, oziroma provizije za razdeljevanje premoga, hmeljev, umetnih gnojil itd. kakor tudi dohodki od uporabe skupnih strojev, sušilnic in drugih skupnih naprav. Ta sredstva se uporabljajo za nagrade članom odseka, ki vršijo razdeljevanje, oziroma upravljajo stroje in sušilnice. Poslovni prebitki se uporabljajo za amortizacijo obstoječih naprav in za nabavo novih.

V. Organi odseka.

1. Upravni odbor odseka.
2. Nadzorni odbor odseka.
3. Sestanki odseka.

Upravni odbor odseka se sestoji iz predsednika, tajnika, blagajnika ter 2 do 8 odbornikov ter 2 do 6 namestnikov. Nadzorni odbor se sestoji iz 3 članov in 3 namestnikov. Funkcijska doba obeh odborov traja 3 leta. Vsako leto se izbere eno tretjino članov odsekovega odbora, ki so pa lahko ponovno izvoljeni.

Upravni odbor vodi vse posle odseka razen onih, ki so pridržani sestanku. O vsem poslovanju vodi zapisnik in potrebne knjige po navodilih Hmeljske zadrúge v Žalcu.

Člani upravnega in nadzornega odbora odgovarjajo za škodo, ki jo povzroča z dejanji ali opustitvijo dolžnosti, ki izvirajo iz tega poslovníka in sklepa letnega sestanka.

Upravni in nadzorni odbor morata predložiti letnemu sestanku odseka in Hmeljski zadrúgi v Žalcu poročilo o svojem poslovanju, oziroma nadzorstvu. Letni sestanek z večino glasov na osnovi poročila podeli upravnemu odboru razrešnico.

VI. Letni sestanek.

Letni sestanek krajevnega hmeljskega odseka skliče upravni odbor enkrat v letu in sicer v 2 mesecih po koncu koledarskega leta. Če upravni odbor ne skliče letnega sestanka v tem času, ga je dolžan nadzorni odbor v nadaljnjem mesecu dni sklicati. Če ga pa tudi ta ne skliče, ga mora sklicati Hmeljska zadrúga z o. j. v Žalcu.

Naloge letnega sestanka so:

a) voli in izmenjava članov upravnega in nadzornega odbora,

b) sklepa o letnih sklepnih računih, o uporabi poslovnega prebitka, o pokritju poslovne izgube, o podeljevanju razrešnice članom upravnega in nadzornega odbora.

c) sklepa o poročilu nadzornega odbora,

d) sklepa o pritožbah zadružnikov proti poslovanju članov upravnega in nadzornega odbora,

e) sklepa in razpravlja o krajevnih zadevah, tičočih se hmeljarstva po lastni uvidevnosti in po navodilih Hmeljske zadrúge ter daje naloge upravnemu odboru za zadevno izvršitev.

Poleg rednega letnega sestanka mora upravni odbor vsaj trikrat na leto sklicati zadružne članske sestanke, kjer se razpravlja o vseh vprašanih hmeljarstva. O vsakem sestanku vsaj 5 dni poprej obvesti Hmeljsko zadrúgo, da pošlje svojega zastopnika.

VII.

V vseh ostalih primerih, ki v poslovníku niso navedeni, se je ravnati po navodilih Hmeljske zadrúge v Žalcu, kateri se takšni primeri predložijo v pojasnilo in odobritev.

Povezava med hmeljskimi odseki in kmetijskimi zadrúgami se uredi sporazumno med Hmeljsko zadrúgo v Žalcu in okrajnimi poslovnimi zvezami hmeljskega okoliša.